

А вляво от 500 г. от н.е. започва зона, за която липсват данни от наблюдения. До нас въобще не са стигнали сведения от тази епоха.

Получената картина отразява естественото разпределяне на данните от наблюденията във времето. Точността на средновековните наблюдения от IX–XI в., разбира се, не е била голяма. Но нататък нараства, понеже техниката за наблюдения се подобрява и се усъвършенства, което се е отразило в постепенното намаляване на измененията на D".

4. АСТРОНОМИЯТА ОТМЕСТВА „АНТИЧНИТЕ“ ХОРОСКОПИ В СРЕДНИТЕ ВЕКОВЕ

4.1. СРЕДНОВЕКОВНАТА АСТРОНОМИЯ

Пет планети се виждат с невъоръжено око: Меркурий, Венера, Марс, Юпитер, Сатурн. Видимите траектории на тяхното движение минават около еклиптиката – линията на годишното движение на Слънцето. Самата дума „планета“ означава на гръцки „блуждаеща звезда“. За разлика от звездите планетите се движат сравнително бързо. По „сферата на неподвижните звезди“ движението им е доста неправилно, а обяснението е, че пътят на планетите, наблюдаван от Земята, е резултат от проекцията на земната орбита през движещата се планета върху неподвижната небесна сфера. През повечето време планетите, ако ги наблюдаваме от Земята, се местят едноразлично със Слънцето. Но след определени интервали, различни за всички планети, те започват да се местят В ОБРАТНА ПОСОКА. Това е така нареченото ОБРАТНО (РЕТРОГРАДНО) ДВИЖЕНИЕ на планетите. Ще отбележим, че Меркурий и Венера в тази част от движението си, което се вижда от Земята, не се отдалечават много от Слънцето. Другите планети могат да се отдалечат много от Слънцето, понеже, за разлика от Меркурий и Венера, са разположени ИЗВЪН орбитата на Земята.

През древността сложното и на пръв поглед хаотично движение на планетите предизвиквало представата за връзка между тях и човешките съдби.

Тази представа е обективно подготвена от безспорната връзка между смяната на сезоните и разполагането на небесните светила. Така възниква астрологията – науката за планетите, звездите и тяхното влияние върху човешката съдба.

Текстове по астрология се срещат често в средновековната литература, особено в астрономическите трактати чак до времето на Кеплер, пък и след него. Съществували са няколко конкурентни астрологически школи, което